

testa “pels successius incompliments en el procés de participació pública”, comenta la seua presidenta, Iolanda Monroig, qui afegeix que la Conselleria no els envia, o ho fa malament i amb retard, la documentació que han d’analitzar. Les mateixes mancances s’estan produint, des del punt de vista de l’associació conservacionista i els sindicats, en el Consell Assessor i de Participació de Medi Ambient (CAPMA).

Altres dels incompliments que destaca Fernando Marco són, a banda de la demora en la seua constitució, que els diversos decrets de Zones d’Acció Urgent (ZAU) contra incendis forestals no van passar pel Consell Forestal, de la mateixa manera que l’actual projecte de decret d’ordenació ambiental d’explo-tacions mineres en terreny forestal (actualment pendent del dictamen del CAPMA). Tampoc ha estat informat pel plenari d’aquest organisme –integrat per universitats, la patronal valenciana, sindicats, propietaris forestals, administracions locals i autonòmica, col·lectius ecologistes i agraris, la Federació de Muntanya, etc.– de la recent

modificació del Catàleg de Muntanyes d’Utilitat Pública de la província d’Alacant, es queixa Amparo Martínez.

La vigència de la llei forestal valenciana, des de la seua aprovació per l’executiu autonòmic quan l’encapçalava el partit socialista, ha estat dissortada, perquè “no ha impulsat una major protecció del patrimoni i els recursos forestals, alhora que els seus requeriments s’han endarrerit considerablement”. El cas del Consell Forestal –constituït ajornada i vigència de poc més de mig any– no és aïllat, ja que, per exemple, el Pla General d’Ordenació Forestal (PGOF) encara avui es troba en tràmit administratiu previ a la seua aprovació per part del Consell. De fet, aquest document va estar dictaminat en la reunió del passat octubre.

Augment dels regadius. Una de les majors agressions a la integritat de la norma forestal, però, va ser la promoguda ara fa cinc anys. També amb la llei d’acompanyament dels pressupostos de la Generalitat Valenciana per al 1999, el Partit Popular va eliminar el

contingut de la lletra c) del segon article de la llei forestal. Aquesta mínima reforma va impulsar un important canvi del paisatge valencià, perquè facilitava les transformacions a regadiu d’antics terres de secà ja reconegudes com a bosc.

La llei autonòmica fixava que les terres sense cultivar durant un termini de més de deu anys passaven a formar part dels recursos forestals. La modificació de la norma va eliminar aquest requeriment, de manera que centenars d’hectàrees d’antics secans de muntanya s’han pogut transformar en camps de cítrics –que incrementen la demanda de cabals–, després de costoses intervencions sobre el territori. Aquestes explotacions, a més a més de la destrucció de biodiversitat autòctona, “han estat liderades per grans empresaris aliens al sector agrícola i que competeixen amb grans avantatges sobre els petits productors”, com últimament ha denunciat sense descans la Unió de Llauradors i Ramaders (COAG).

Maria Josep Picó

